III

(Besluiten op grond van het EU-Verdrag)

BESLUITEN OP GROND VAN TITEL V VAN HET EU-VERDRAG

KADERBESLUIT 2008/841/JBZ VAN DE RAAD

van 24 oktober 2008

ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 29, artikel 31, lid 1, onder e), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement [1],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het Haagse programma beoogt de versterking van het gemeenschappelijke vermogen van de Unie en haar lidstaten om met name de georganiseerde grensoverschrijdende criminaliteit te bestrijden. Dit doel moet in het bijzonder worden verwezenlijkt door middel van de onderlinge aanpassing van de wetgeving. Het gevaar dat uitgaat van criminele organisaties en de proliferatie die zij doormaken, noodzaken de lidstaten van de Europese Unie nauwer samen te werken en een doeltreffende reactie te formuleren die beantwoordt aan de verwachtingen van de burgers en aan hun eigen behoeften. In dit verband wordt in punt 14 van de conclusies van de Europese Raad van Brussel van 4 en 5 november 2004 opgemerkt dat de Europese burgers verwachten dat de Europese Unie grensoverschrijdende problemen zoals georganiseerde criminaliteit, met vereende krachten en op een doeltreffender wijze aanpakt, met inachtneming van de fundamentele vrijheden en rechten.

(2) In haar mededeling van 29 maart 2004 over bepaalde maatregelen die moeten worden genomen op het gebied van de bestrijding van terrorisme en andere ernstige vormen van criminaliteit, heeft de Commissie verklaard dat het instrumentarium voor de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie moet worden versterkt en dat zij een kaderbesluit zou opstellen ter vervanging van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van 21 december 1998 inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie [2].

(3) In punt 3.3.2 van het Haagse programma wordt gesteld dat de onderlinge aanpassing van het materieel strafrecht tot doel heeft de onderlinge erkenning van vonnissen en rechterlijke beslissingen en politiële en rechterlijke samenwerking op het gebied van het strafrecht te vergemakkelijken en gebieden van ernstige criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie betreft, en dat de prioriteit moet uitgaan naar de vormen van criminaliteit die met name genoemd worden in de verdragen. De nationale definities van strafbare feiten die verband houden met de deelneming aan een criminele organisatie dienen derhalve op elkaar afgestemd te worden. Dit kaderbesluit bestrijkt bijgevolg strafbare feiten die gewoonlijk door een criminele organisatie worden gepleegd. Voorts dienen ten aanzien van natuurlijke personen en rechtspersonen die dergelijke strafbare feiten hebben gepleegd of ervoor verantwoordelijk zijn, straffen te worden vastgesteld die in overeenstemming zijn met de ernst van deze strafbare feiten.

(4) De uit artikel 2, onder a), voortvloeiende verplichtingen laten onverlet dat het de lidstaten vrijstaat om andere groepen, ook groepen van personen wier activiteiten geen financieel of ander vermogensvoordeel beogen, als criminele organisaties aan te merken.

(5) De uit artikel 2, onder a), voortvloeiende verplichtingen laten onverlet dat het de lidstaten vrijstaat ervan uit te gaan dat de term „criminele activiteiten" het verrichten van materiele handelingen impliceert.

(6) De Unie dient voort te bouwen op de belangrijke resultaten die internationale organisaties hebben geboekt, waaronder met name het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit (Verdrag van Palermo), dat namens de Europese Gemeenschap is goedgekeurd bij Besluit 2004/579/EG van de Raad [3].

[1] Advies uitgebracht ingevolge niet-verplichte consultatie (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

[2] PB L 351 van 29.12.1998, blz. 1.

[3] PB L 261 van 6.8.2004, blz. 69.

(7) Aangezien de doelstellingen van dit kaderbesluit niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang van het optreden beter door de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het EG-Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel als bij artikel 2, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie toegepaste maatregelen nemen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel gaat dit kaderbesluit niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

(8) Dit kaderbesluit eerbiedigt de grondrechten en voldoet aan de beginselen die worden erkend in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name de artikelen 6 en 49 daarvan. Niets in dit kaderbesluit kan zo worden uitgelegd dat het een beperking of belemmering ten doel zou hebben van de nationale regelgeving inzake rechten of fundamentele vrijheden, zoals eerlijke rechtsbedeling, het stakingsrecht, de vrijheid van vergadering, vereniging, drukpers of meningsuiting, waaronder het recht om, voor de verdediging van zijn belangen, tezamen met anderen vakbonden op te richten dan wel zich daarbij aan te sluiten, en het daarmee samenhangende recht van betoging.

(9) Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ dient derhalve te worden ingetrokken,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van dit kaderbesluit wordt:

1. onder „criminele organisatie” verstaan een gestructureerde vereniging die gedurende een bepaalde periode bestaat en samengesteld is uit meer dan twee personen die in onderling overleg optreden ten einde feiten te plegen welke strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of met een maatregel welke vrijheidsbeneming meebrengt met een maximum van ten minste vier jaar of met een zwaardere straf, met als doel om rechtstreeks of onrechtstreeks financieel of ander vermogensvoordeel te verwerven;

2. onder „gestructureerde vereniging” verstaan een vereniging die niet toevallig tot stand is gekomen met het oog op een onverwijld te plegen strafbaar feit, zonder dat evenwel sprake moet zijn van formeel afgebakende taken van de leden, noch van continuïteit in de samenstelling of een ontwikkelde structuur.

Artikel 2

Strafbare feiten die verband houden met de deelneming aan een criminele organisatie

Iedere lidstaat neemt de nodige maatregelen om één of beide onderstaande gedragingen die verband houden met een criminele organisatie strafbaar te stellen:

a) de gedragingen van enig persoon die opzettelijk en met kennis van het oogmerk en van de algemene activiteit van de criminele organisatie dan wel van het voornemen van de organisatie om de strafbare feiten in kwestie te plegen, actief deelneemt aan de criminele activiteiten van de organisatie, onder meer door informatie of middelen te verstrekken, nieuwe leden te werven of de activiteiten van de organisatie in enigerlei vorm te financieren, in de wetenschap dat deze deelneming bijdraagt tot de criminele activiteiten van de organisatie;

b) de gedragingen van enig persoon die erin bestaan dat met een of meer personen wordt overeengekomen een activiteit na te streven die, indien zij wordt uitgevoerd, de pleging van de in artikel 1 bedoelde strafbare feiten inhoudt, zelfs indien de persoon in kwestie niet deelneemt aan de feitelijke uitvoering van de activiteit.

Artikel 3

Sancties

1. Iedere lidstaat zorgt ervoor dat:

a) het in artikel 2, onder a), bedoelde feit strafbaar wordt gesteld met een maximale vrijheidsstraf die ten minste tussen de twee en de vijf jaar bedraagt; of

b) het in artikel 2, onder b), bedoelde feit strafbaar wordt gesteld met dezelfde maximale vrijheidsstraf als het strafbaar feit dat met de overeengekomen nagestreefde activiteit wordt beoogd, of met een maximale vrijheidsstraf van ten minste tussen de twee en de vijf jaar.

2. Iedere lidstaat zorgt ervoor dat het feit dat de in artikel 2 bedoelde strafbare feiten als omschreven door de betrokken lidstaat worden gepleegd in het kader van een criminele organisatie, kan worden beschouwd als een verzwarende omstandigheid.

Artikel 4

Bijzondere omstandigheden

Iedere lidstaat kan de nodige maatregelen nemen om de in artikel 3 bedoelde sancties te kunnen verminderen of om de dader te kunnen vrijstellen van sancties indien hij bijvoorbeeld:

a) afziet van verdere criminele activiteiten, en

b) de administratieve of justitiële autoriteiten informatie verstrekt die deze niet op andere wijze hadden kunnen verkrijgen, en die hen helpt om:

i) de gevolgen van het strafbare feit te voorkomen, te beëindigen of te beperken;

ii) de andere daders te identificeren of hen voor het gerecht te brengen;

iii) bewijs te vergaren;

iv) de criminele organisatie illegale middelen of winsten uit criminele activiteiten te ontnemen, of

v) te voorkomen dat nieuwe strafbare feiten als bedoeld in artikel 2 worden gepleegd.

Artikel 5

Aansprakelijkheid van rechtspersonen

1. Iedere lidstaat zorgt ervoor dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de in artikel 2 bedoelde strafbare feiten wanneer deze feiten te hunnen voordele zijn gepleegd door personen die hetzij individueel hetzij als lid van een orgaan van de rechtspersoon optreden en die in de rechtspersoon een leidende functie bekleden op grond van:

a) de bevoegdheid om de rechtspersoon te vertegenwoordigen;

b) de bevoegdheid om namens de rechtspersoon beslissingen te nemen;

c) de bevoegdheid om binnen het kader van de rechtspersoon controle uit te oefenen.

2. Tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat rechtspersonen aansprakelijk kunnen worden gesteld wanneer ten gevolge van gebrekkig toezicht of gebrekkige controle door een in lid 1 bedoelde persoon, strafbare feiten als bedoeld in artikel 2 konden worden begaan ten voordele van die rechtspersoon door een onder diens gezag staande persoon.

3. De aansprakelijkheid van rechtspersonen krachtens de leden 1 en 2 is niet van invloed op strafvervolging van natuurlijke personen die een in artikel 2 bedoeld strafbaar feit plegen of daaraan medeplichtig zijn.

4. In dit kaderbesluit wordt onder rechtspersoon verstaan ieder lichaam dat rechtspersoonlijkheid krachtens het toepasselijke recht bezit, met uitzondering van de staten of andere overheidslichamen in de uitoefening van het openbaar gezag en de publiekrechtelijke internationale organisaties.

Artikel 6

Sancties tegen rechtspersonen

1. Iedere lidstaat draagt er zorg voor dat tegen een rechtspersoon die krachtens artikel 5, lid 1, aansprakelijk is gesteld, sancties kunnen worden getroffen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn; deze sancties omvatten, al dan niet strafrechtelijke, boetes en kunnen andere sancties omvatten, zoals:

a) maatregelen ter uitsluiting van aanspraak op uitkeringen of steun van de overheid;

b) maatregelen ter tijdelijke of blijvende uitsluiting van commerciële activiteiten;

c) plaatsing onder gerechtelijk toezicht;

d) gerechtelijke maatregel tot ontbinding;

e) tijdelijke of blijvende sluiting van vestigingen die zijn gebruikt voor het plegen van het strafbare feit.

2. Iedere lidstaat treft de maatregelen die noodzakelijk zijn om een rechtspersoon die uit hoofde van artikel 5, lid 2, aansprakelijk is gesteld, sancties of maatregelen te kunnen opleggen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 7

Rechtsmacht en coördinatie van de vervolging

1. Iedere lidstaat zorgt ervoor dat zijn rechtsmacht ten minste de gevallen bestrijkt waarin een in artikel 2 bedoeld strafbaar feit:

a) geheel of gedeeltelijk op zijn grondgebied is gepleegd, ongeacht de plaats waar de criminele organisatie haar basis heeft of haar criminele activiteiten uitoefent;

b) is gepleegd door een van zijn onderdanen, of

c) is gepleegd ten voordele van een op het grondgebied van die lidstaat gevestigde rechtspersoon.

Een lidstaat kan besluiten de onder b) en c) bedoelde rechtsmachtregels niet dan wel slechts in specifieke gevallen of omstandigheden toe te passen indien de in artikel 2 bedoelde strafbare feiten niet op zijn grondgebied zijn gepleegd.

2. Indien meer dan één lidstaat rechtsmacht heeft met betrekking tot een in artikel 2 bedoeld strafbaar feit en elk van deze lidstaten op grond van dezelfde feiten een vervolging kan instellen, bepalen de betrokken lidstaten in onderling overleg welke lidstaat de daders zal vervolgen, teneinde de vervolging zo mogelijk in één lidstaat te concentreren. Daartoe kunnen de lidstaten een beroep doen op Eurojust of elk ander orgaan of mechanisme dat binnen de Europese Unie is ingesteld om de samenwerking tussen hun justitiële autoriteiten en de onderlinge afstemming van hun optreden te vergemakkelijken. Daarbij zal in het bijzonder rekening worden gehouden met de volgende criteria:

a) de lidstaat op het grondgebied waarvan het strafbaar feit is gepleegd;

b) de lidstaat waarvan de dader een onderdaan of ingezetene is;

c) de lidstaat waaruit de slachtoffers afkomstig zijn;

d) de lidstaat op het grondgebied waarvan de dader is aangetroffen.

3. Een lidstaat die krachtens zijn wetgeving vooralsnog geen eigen onderdanen uitlevert of overdraagt, treft de nodige maatregelen om zijn rechtsmacht vast te stellen en waar passend vervolging van een in artikel 2 bedoeld strafbaar feit in te stellen wanneer dat strafbaar feit door zijn eigen onderdanen buiten zijn grondgebied wordt gepleegd.

4. Dit artikel sluit de uitoefening van een door een lidstaat krachtens de nationale wetgeving vastgestelde rechtsmacht niet uit.

Artikel 8

Ontbreken van de vereiste van aangifte of klacht van de slachtoffers

De lidstaten zorgen ervoor dat, in ieder geval ten aanzien van strafbare feiten die op het grondgebied van de lidstaat zijn begaan, een aangifte of klacht van het slachtoffer betreffende de in artikel 2 bedoelde strafbare feiten, geen noodzakelijke voorwaarde is voor het instellen van een onderzoek naar of een vervolging van die strafbare feiten.

Artikel 9

Intrekking van bestaande bepalingen

Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar deelneming aan een criminele organisatie in de zin van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ in besluiten die zijn aangenomen op basis van titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie en van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap worden opgevat als verwijzingen naar deelneming aan een criminele organisatie in de zin van dit kaderbesluit.

Artikel 10

Uitvoering en verslagen

1. De lidstaten treffen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk op 11 mei 2010 aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.

2. Uiterlijk op 11 mei 2010 delen de lidstaten aan het secretariaat-generaal van de Raad en aan de Commissie de tekst mee van de bepalingen waarmee de verplichtingen krachtens dit kaderbesluit opgelegd, worden omgezet in hun nationale recht. Op basis van een verslag dat is opgesteld aan de hand van deze informatie en op basis van een schriftelijk verslag van de Commissie gaat de Raad uiterlijk op 11 november 2012 na in hoeverre de lidstaten aan de bepalingen van dit kaderbesluit voldoen.

Artikel 11

Territoriale toepassing

Dit kaderbesluit is van toepassing op Gibraltar.

Artikel 12

Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Luxemburg, 24 oktober 2008.

Voor de Raad
De voorzitster
M. ALLIOT-MARIE

III

(Acts adopted under the EU Treaty)

ACTS ADOPTED UNDER TITLE V OF THE EU TREATY

COUNCIL FRAMEWORK DECISION 2008/841/JHA

of 24 October 2008

on the fight against organised crime

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Articles 29, 31(1)(e) and 34(2)(b) thereof,

Having regard to the proposal of the Commission,

Having regard to the opinion of the European Parliament ([1]),

Whereas:

(1) The objective of the Hague Programme is to improve the common capability of the Union and the Member States for the purpose, among others, of combating transnational organised crime. This objective is to be pursued by, in particular, the approximation of legislation. Closer cooperation between the Member States of the European Union is needed in order to counter the dangers and proliferation of criminal organisations and to respond effectively to citizens' expectations and Member States' own requirements. In this respect point 14 of the conclusions of the Brussels European Council of 4 and 5 November 2004 states that the citizens of Europe expect the European Union, while guaranteeing respect for fundamental freedoms and rights, to take a more effective, combined approach to cross-border problems such as organised crime.

(2) In its Communication of 29 March 2004 on measures to be taken to combat terrorism and other forms of serious crime, the Commission considered that the facilities available for combating organised crime in the EU needed to be strengthened and stated that it would draw up a Framework Decision to replace Joint Action 98/733/JHA of 21 December 1998 on making it a criminal offence to participate in a criminal organisation in the Member States of the European Union ([2]).

(3) Point 3.3.2 of the Hague Programme states that the approximation of substantive criminal law serves the purpose of facilitating mutual recognition of judgments and judicial decisions and police and judicial cooperation in criminal matters and concerns areas of particularly serious crime with cross-border dimensions and that priority should be given to areas of crime that are specifically mentioned in the Treaties. The definition of offences relating to participation in a criminal organisation should therefore be approximated in the Member States. Thus, this Framework Decision should encompass crimes which are typically committed in a criminal organisation. It should provide, moreover, for the imposition of penalties corresponding to the seriousness of those offences, on natural and legal persons who committed them or are responsible for their commission.

(4) The obligations arising by virtue of Article 2(a) should be without prejudice to Member States' freedom to classify other groups of persons as criminal organisations, for example, groups whose purpose is not financial or other material gain.

(5) The obligations arising by virtue of Article 2(a) should be without prejudice to the Member States' freedom to interpret the term 'criminal activities' as implying the carrying out of material acts.

(6) The European Union should build on the important work done by international organisations, in particular the United Nations Convention Against Transnational Organised Crime (the 'Palermo Convention'), which was concluded, on behalf of the European Community, by Council Decision 2004/579/EC ([3]).

([1]) Opinion delivered following non-compulsory consultation (not yet published in the Official Journal).

([2]) OJ L 351, 29.12.1998, p. 1.

([3]) OJ L 261, 6.8.2004, p. 69.

(7) Since the objectives of this Framework Decision cannot be sufficiently achieved by the Member States, and can therefore, by reason of the scale of the action, be better achieved at Union level, the Union may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty establishing European Community, as applied by the second paragraph of Article 2 of the Treaty on European Union. In accordance with the principle of proportionality this Framework Decision does not go beyond what is necessary to achieve those objectives.

(8) This Framework Decision respects the fundamental rights and principles recognised by the Charter of Fundamental Rights of the European Union, and in particular Articles 6 and 49 thereof. Nothing in this Framework Decision is intended to reduce or restrict national rules relating to fundamental rights or freedoms such as due process, the right to strike, freedom of assembly, of association, of the press or of expression, including the right of everyone to form and to join trade unions with others for the protection of his or her interests and the related right to demonstrate.

(9) Joint Action 98/733/JHA should therefore be repealed,

HAS ADOPTED THIS FRAMEWORK DECISION:

Article 1

Definitions

For the purposes of this Framework Decision:

1. 'criminal organisation' means a structured association, established over a period of time, of more than two persons acting in concert with a view to committing offences which are punishable by deprivation of liberty or a detention order of a maximum of at least four years or a more serious penalty, to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

2. 'structured association' means an association that is not randomly formed for the immediate commission of an offence, nor does it need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership, or a developed structure.

Article 2

Offences relating to participation in a criminal organisation

Each Member State shall take the necessary measures to ensure that one or both of the following types of conduct related to a criminal organisation are regarded as offences:

(a) conduct by any person who, with intent and with knowledge of either the aim and general activity of the criminal organisation or its intention to commit the offences in question, actively takes part in the organisation's criminal activities, including the provision of information or material means, the recruitment of new members and all forms of financing of its activities, knowing that such participation will contribute to the achievement of the organisation's criminal activities;

(b) conduct by any person consisting in an agreement with one or more persons that an activity should be pursued, which if carried out, would amount to the commission of offences referred to in Article 1, even if that person does not take part in the actual execution of the activity.

Article 3

Penalties

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that:

(a) the offence referred to in Article 2(a) is punishable by a maximum term of imprisonment of at least between two and five years; or

(b) the offence referred to in Article 2(b) is punishable by the same maximum term of imprisonment as the offence at which the agreement is aimed, or by a maximum term of imprisonment of at least between two and five years.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the fact that offences referred to in Article 2, as determined by this Member State, have been committed within the framework of a criminal organisation, may be regarded as an aggravating circumstance.

Article 4

Special circumstances

Each Member State may take the necessary measures to ensure that the penalties referred to in Article 3 may be reduced or that the offender may be exempted from penalties if he, for example:

(a) renounces criminal activity; and

(b) provides the administrative or judicial authorities with information which they would not otherwise have been able to obtain, helping them to:

(i) prevent, end or mitigate the effects of the offence;

(ii) identify or bring to justice the other offenders;

(iii) find evidence;

(iv) deprive the criminal organisation of illicit resources or of the proceeds of its criminal activities; or

(v) prevent further offences referred to in Article 2 from being committed.

Article 5

Liability of legal persons

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that legal persons may be held liable for any of the offences referred to in Article 2 committed for their benefit by any person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, and having a leading position within the legal person, based on one of the following:

(a) a power of representation of the legal person;

(b) an authority to take decisions on behalf of the legal person; or

(c) an authority to exercise control within the legal person.

2. Member States shall also take the necessary measures to ensure that legal persons may be held liable where the lack of supervision or control by a person referred to in paragraph 1 has made possible the commission, by a person under its authority, of any of the offences referred to in Article 2 for the benefit of that legal person.

3. Liability of legal persons under paragraphs 1 and 2 shall be without prejudice to criminal proceedings against natural persons who are perpetrators of, or accessories to, any of the offences referred to in Article 2.

4. For the purpose of this Framework Decision 'legal person' shall mean any entity having legal personality under the applicable law, except for States or public bodies in the exercise of State authority and for public international organisations.

Article 6

Penalties for legal persons

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 5(1) is punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties, which shall include criminal or non-criminal fines and may include other penalties, for example:

(a) exclusion from entitlement to public benefits or aid;

(b) temporary or permanent disqualification from the practice of commercial activities;

(c) placing under judicial supervision;

(d) judicial winding-up;

(e) temporary or permanent closure of establishments which have been used for committing the offence.

2. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that a legal person held liable pursuant to Article 5(2) is punishable by penalties or measures which are effective, proportionate and dissuasive.

Article 7

Jurisdiction and coordination of prosecution

1. Each Member State shall ensure that its jurisdiction covers at least the cases in which the offences referred to in Article 2 were committed:

(a) in whole or in part within its territory, wherever the criminal organisation is based or pursues its criminal activities;

(b) by one of its nationals; or

(c) for the benefit of a legal person established in the territory of that Member State.

A Member State may decide that it will not apply, or that it will apply only in specific cases or circumstances, the jurisdiction rules set out in (b) and (c) where the offences referred to in Article 2 are committed outside its territory.

2. When an offence referred to in Article 2 falls within the jurisdiction of more than one Member State and when any one of the States concerned can validly prosecute on the basis of the same facts, the Member States concerned shall cooperate in order to decide which of them will prosecute the offenders, with the aim, if possible, of centralising proceedings in a single Member State. To this end, Member States may have recourse to Eurojust or any other body or mechanism established within the European Union in order to facilitate cooperation between their judicial authorities and the coordination of their action. Special account shall be taken of the following factors:

(a) the Member State in the territory of which the acts were committed;

(b) the Member State of which the perpetrator is a national or resident;

(c) the Member State of the origin of the victims;

(d) the Member State in the territory of which the perpetrator was found.

3. A Member State which, under its law, does not as yet extradite or surrender its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over and, where appropriate, to prosecute the offence referred to in Article 2, when committed by one of its nationals outside its territory.

4. This Article shall not exclude the exercise of jurisdiction in criminal matters as laid down by a Member State in accordance with its national legislation.

Article 8

Absence of requirement of a report or accusation by victims

Member States shall ensure that investigations into, or prosecution of, offences referred to in Article 2 are not dependent on a report or accusation made by a person subjected to the offence, at least as regards acts committed in the territory of the Member State.

Article 9

Repeal of existing provisions

Joint Action 98/733/JHA is hereby repealed.

References to participation in a criminal organisation within the meaning of Joint Action 98/733/JHA in measures adopted pursuant to Title VI of the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community shall be construed as references to participation in a criminal organisation within the meaning of this Framework Decision.

Article 10

Implementation and reports

1. Member States shall take the necessary measures to comply with the provisions of this Framework Decision before 11 May 2010.

2. The Member States shall transmit to the General Secretariat of the Council and to the Commission, before 11 May 2010, the text of the provisions transposing into their national law the obligations imposed on them under this Framework Decision. On the basis of a report established using this information and a written report transmitted by the Commission, the Council shall, before 11 November 2012, assess the extent to which Member States have complied with the provisions of this Framework Decision.

Article 11

Territorial application

This Framework Decision shall apply to Gibraltar.

Article 12

Entry into force

This Framework Decision shall enter into force on the day of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Done at Luxembourg, 24 October 2008.

For the Council

The President

M. ALLIOT-MARIE